

רעפ 30367-02-25 - יזן זועבי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 30367-02-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: יזן זועבי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (כבוד השופט א' אבו-אסעד) בעפ"ת 32398-04-24 מיום 12.01.2025

בשם המבקש:
החלטה

בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (כבוד השופט א' אבו-אסעד) בעפ"ת 32398-04-24 מיום 12.01.2025; בגדרו, נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (כבוד השופטת י' כתילי) בת"ד 146-09-20 מהימים 17.07.2023 ו-17.01.2024, בהתאמה.

תמצית העובדות הצריכות לעניין

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); גרימת חבלה של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודה; התנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת הביטוח לרכב מנועי, התש"ל-1970. יחד עם זאת, המבקש זוכה מהעבירות עקיפה בדרך לא פנויה, לפי תקנה 47(ד) לתקנות; ונהיגת טרקטורון ללא קסדת מגן, לפי תקנה 39(ג)(ד) לתקנות.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.05.2020 יצא המבקש לעקיפה בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה הרצוף, ופגע ברכב פרטי שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה, נפגעה נהגת הרכב הפרטי, והמבקש עצמו נפגע בחבלות של ממש ואושפז במשך כשבועיים.

3. יצוין, כי המבקש לא כפר בכך שבמועד התאונה נהג בטרקטורן ללא ביטוח, ואף לא הייתה מחלוקת כי הטרקטורן הועלם ממקום התאונה. ברם, המבקש כפר באחריותו לתאונה וטען שהתקיימו מחדלי חקירה המצדיקים את זיכוי. לטענתו, הבוחן המשטרתי קבע מסקנותיו מיד עם הגעתו למקום התאונה ולא מיצה את כל פעולות החקירה הדרושות, בהן איתור הטרקטורן שהועלם ממקום התאונה ובדיקתו, וכן איתור עדים נוספים לתאונה.

4. כאמור, ביום 17.07.2023, ניתנה הכרעת דין לאחר שמיעת טענות הצדדים ובחינת כלל הראיות, בהן הודעתה של נפגעת העבירה, עדותו של בוחן התנועה ועדותו של המבקש. בגדרה, בית המשפט קבע כי המבקש "סטה לעבר רכב הנפגעת תוך חציית קו הפרדה רצוף והתאונה התרחשה עמוק בנתיב נסיעת הנפגעת"; בית המשפט ביסס קביעתו, בין היתר, על 'כלל הדרך', המקים חזקה לפיה האחריות להתנגשות רובצת על הנהג שסטה מנתיבו - וקבע כי לא עלה בידי המבקש לסתור חזקה זו. לנוכח כל זאת, מצא בית המשפט את המבקש כאחראי לקרות התאונה, והרשיע אותו בעבירות המפורטות לעיל. זאת ועוד, בית המשפט קבע כי לא נפל כל פגם בחקירה שביצע הבוחן המשטרתי, ולא התקיימו מחדלי חקירה, וודאי לא כאלה היוורדים לשורש העניין או המקפחים את הגנת המבקש - וטענותיו בהקשר זה נדחו. לצד זאת נקבע, כי המשיבה לא עמדה בנטל להוכיח את יסודות העבירות של נהיגה בטרקטורן ללא קסדת מגן ועקיפה כשהדרך לא פנויה ומשכך המבקש זוכה מעבירות אלו. ביחס לעבירת העקיפה בדרך לא פנויה, צוין כי נוכח גרסת המבקש אשר כפר בכך שביצע עקיפה, ממצאי הבוחן שלא העלו באופן חד משמעי כי בוצעה עקיפה, והודעתה של הנפגעת בה הדבר לא הוזכר; ובהיעדר עדות נוספת של עד ראייה - לא ניתן להרשיע את המבקש בעבירה זו.

5. כפי שצוין, ביום 17.01.2024 ניתן גזר הדין. בגדרו, בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר קצר, ופסילת רישיון נהיגה לתקופת המינימום של שלושה חודשים, הקבועה בסעיף 38 לפקודה, ועד לשמונה עשרה חודשים; ואולם, מאחר שהמבקש היה בן פחות מעשרים ואחת שנים ביום התאונה, ומשלא הוגש בעניינו תסקיר לעונש, נמנע בית המשפט מלהטיל עליו עונש מאסר על תנאי. בסופו של דבר, עונשו של המבקש הועמד על שבעה חודשי פסילה בפועל בניכוי חודשיים של פסילה מנהלית, ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים.

6. כמתואר, המבקש הגיש ערעור לפני בית המשפט המחוזי. אשר להרשעתו, נטען כי כתב האישום קבע שהתאונה נגרמה בעקבות עקיפה, כך שעם זיכוי לא מתקיים היסוד העובדתי של התאונה בגינה הורשע, כמתואר בכתב האישום. עוד חזר המבקש על טענותיו ביחס למחדלי חקירה על-ידי הבוחן המשטרתי. אשר לעונש, נטען כי זה מחמיר מדי, בין היתר בשים לב לכך שהמבקש הוא הנפגע הפיזי העיקרי בתאונה.

7. ערעור המבקש נדחה בשלמותו; הן ביחס להכרעת הדין, הן ביחס לגזר הדין. אשר להרשעה נקבע, כי הממצאים והמסקנות שנקבעו על-ידי בית המשפט לתעבורה ניצבים על אדנים ראייתיים מוצקים, בראשם הודעתה של נפגעת העבירה אשר הוגשה בהסכמה, ועדות בוחן התנועה שהותיר רושם מהימן על בית המשפט; ועולה מהם כי התאונה התרחשה במסלול הנסיעה של הנפגעת, וכי המבקש סטה

לנתיב הנגדי. כמו כן נקבע, כי אין כל קושי בהרשעת המבקש חרף זיכוי; זאת, בין היתר, נוכח הטעמים בגינם זוכה ובהתחשב במתואר בכתב האישום כי המבקש "לא נתן תשומת לב מספקת לדרך". יובהר, כי גם את הטענה לקיומם של מחדלי חקירה בית המשפט לא מצא לקבל, בציינו כי: "בית המשפט קמא בהכרעת דינו בחן כדבעי את טענות המערער בהיבט זה והכריע בהן תוך שנקבע על ידו כי לא התרשם כי היו מחדלי חקירה, וודאי לא כאלה שיורדים לשורש העניין או המקפחים את הגנתו של המערער". אשר לעונש נקבע, כי לא עלה בידי המבקש להצביע על טעם להתערבותה של ערכאת הערער, וכי בנסיבות העניין יתכן שהענישה שהוטלה אף מקלה במידה מסוימת.

8. המבקש מיאן להשלים עם פסק הדין של בית המשפט המחוזי ומכאן הבקשה שלפניי. בגדרה, שב המבקש, בעיקרם של דברים, על טענותיו ביחס להכרעת הדין, כפי שנטענו לפני בית המשפט המחוזי. בתוך כך, טען המבקש כי לא הוכח שסטה לנתיב הנגדי, נוכח זיכוי מעבירת העקיפה בדרך לא פנויה; וכי בהתאם לכך, לא היה מקום לקבוע שהוא האשם בתאונה, משקביעה זו נעדרת בסיס עובדתי. ביחס לכך הודגש כי: "בענייננו נוצר מצב משפטי שאינו מוכר כלל בפסיקה והוא **שהנאשם הורשע רק ביסוד נפשי ותוצאתי ללא רכיב עובדתי**, כאשר רכיב כזה מופיע בהכרעת הדין ולא בסעיפי ההרשעה וזאת מבלי שיש לכך תימוכין בראיות או בהתראה מראש של בית המשפט לתעבורה" [ההדגשה במקור]. המבקש חזר גם על טענותיו ביחס לקיומם של מחדלי חקירה; אולם לא חזר על טענותיו ביחס לחומרת העונש.

דין והכרעה

9. לאחר עיון, באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו, מיני רבים: רע"פ 37933-12-24 א.ע. התיכון לנכסים והשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (18.12.2024)). לא מצאתי כי הבקשה שלפניי נמצאת בגדר אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחותה.

11. ודוק: המבקש טען כי הרשעתו אינה מבוססת על רכיב עובדתי, מאחר שזוכה מעבירת העקיפה, המהווה לטענתו הרכיב העובדתי המתואר בכתב האישום. בכך, ניסה לשוות לבקשתו נופך עקרוני, אולם למעשה טענותיו נטועות בדלת אמות עניינו הפרטני. כך, אמנם זוכה המבקש מעבירת העקיפה, אך נקבע כממצא עובדתי כי הוא סטה מנתיב נסיעתו, והלה לא עמד בנטל לסתור את החזקה הנובעת מ'כלל הדרך', הנ"ל. במצב דברים זה, לא ניתן לומר כי הרשעתו אינה מבוססת על רכיב עובדתי. הלכה למעשה, טענת המבקש עניינה בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי בית המשפט לתעבורה. כלל ידוע הוא כי אין זו דרכה של ערכאת הערער להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, בייחוד מקום בו מדובר בערעור ב'גלגול שלישי' (רע"פ 4596/23 שי שמואל בן חיים נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.6.2023)). בענייננו, בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מהראיות והעדויות

שהובאו לפניו, וקבע כי התאונה התרחשה בנתיב הנגדי לנסיעת המבקש, נתיבה של נפגעת העבירה; וכי המבקש סטה לנתיב הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף. גם בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בקביעות אלו. לפיכך, לא מצאתי כי מתקיימות בענייננו נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מכלל זה.

12. גם בטענות בדבר מחדלי חקירה - לא מצאתי ממש. קביעת בית המשפט לתעבורה בהקשר זה נתמכה בנימוקים רבים במסגרת הכרעת דין מפורטת. גם ערכאת הערעור אימצה נימוקים אלו. בנסיבות אלו, אף לגופו של עניין לא מצאתי כל פגם בהרשעתו של המבקש.

13. סוף דבר הוא שהבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ג אדר
תשפ"ה (23 מרץ
2025).

חאלד כבוב
שופט